

Geen annonce, die het karakter der Westelijke Staten beter kenmerkt dan deze :

„The Boy-Murderer to be hanged — only fourteen years old. The mayor proposes because the boy is not heavy enough to put big stones at his feet.”

Hoe vindt ge zoo iets? Vreeselijk, niet waar? En gretig koopt 't publiek die kranten. Ook grappige aankondigingen vindt men soms zooals :

„Eulalia was angry” of „Loving hearts sundered” enz.

Gij moet dat gewoel en die drukte in de vestibules der krantenbureaux eens bekijken en dan daarbij b. v. dat van ons „Nieuws v. d. Dag” vergelijken. Gij

wordt bijna omverge-
gelopen, men trapt
u op de teenen, ge
krijgt een duw, dat
ge rechtsom en een
stoot dat ge linksom
draait. Zenuwachtig
vliegt en holt ieder
voor z'n „business.”

Aan de groote, ronde
lessenaars staan
mensen hun ad-
vertenties te schrij-
ven, voor de loketten
der verschillende af-
deelingen weer drin-
gende rijen men-
schen. Ieder heeft
haast en doet z'n
zaken zoo snel mo-
gelijk. Weer op
straat stuit gij op den
mensenstroom, die
juist van den Brook-
lyn-Bridge komt. Gij

kunt niet voort door die aaneengesloten, hollende menigte en gij doet wijs te wachten tot de massa voorbij is. Zoodra er wat ruimte is, kunt gij dan trachten uw weg te vervolgen, totdat een nieuwe mensenlading en nu uit het eindstation der 3^e Ave elevated, op u aanrukt. Die drukte heeft iets overweldigends, iets verdoovends, iets dat u angstig maakt. De huizen op dit gedeelte zijn enorm hoog, terwijl de reeks besloten wordt door het allerhoogste, de World-Building.

Voorbij den ingang der Brooklynbrug is de drukte veel minder. Het deel Park-Row van hier tot aan het begin der Bowery is even smerig en donker als de Bowery. Er loopt over 't geheel een haastiger en beter publiek; maar de kleine restauraties en de „pawn shops” verschillen geen haar van hunne



Peddlers Chatham Square, New-York.